

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123214048/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

— Kan hun ikke selv sy den i?

— Lad mig nu bare om det.

Saa fik Moderen Johannes Forklæde, og saa gik Johanne i Seng.

Faderen drev lidt op og ned ad Gulvet og kom til sidst hen til Jørgen. Han lagde sin højre Haand paa hans Skulder.

— God Aften, min Dreng!

Jørgen holdt op at gyng, men saa ikke paa Faderen.

— Det er ikke videre hensynsfuldt saadan at blive borte en hel Dag uden at sige noget. Jeg har haft Brug for dig i Dag. Du maa huske, jeg føder dig endnu; du faar din Mad her i Huset. Det var vel ikke urimeligt at forlange, at du tog lidt Hensyn.

Faderen talte i den sidste Tid saa stiftærdigt. Det var Jørgen umuligt at blive hidsig; han følte sig saa myg under den Stemme.

Saa gik Faderen igen lidt op og ned ad Gulvet og stod stille et Øjeblik, med Ryggen til Jørgen, og rettede ved et Skilderi.

— Hvor har du saa været i Dag?

Jørgen svarede ikke straks, men rejste sig fra Gyngestolen og gik hen imod Bordet. Han tog Vejret i et dybt Drag og skød Brystkassen frem.

— Hos Dyr læge Vallentin, sagde han anstrængt. Jeg — er — forlovet.

Og i det samme laa han med Overkroppen frem over Bordet og græd, saa Lampen rystede.

Faderen gik op og ned ad Gulvet, op og ned; og Moderen kom hen til Jørgen og strøg sin Haand over hans Nakke ideligt og ideligt, og hviskede: min Dreng, min egen Dreng, min store Dreng!

Faderen gik endnu et Par Gange frem og tilbage og kom saa hen til dem og tog Jørgens Haand.

— Herregud, min Dreng.